

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/60/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124011755
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4124011755.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2, písmeno c/, písmeno d/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e/, písmeno f/ Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno f/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 11.08.2025, sp. zn. 6T/75/2024, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 22. októbra 2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej len „súd I. stupňa“) bol obžalovaný A. B. (ďalej aj ako „obžalovaný“) uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2, písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/, písm. f/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. f/ Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe, že:

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 21.00 hod. v meste C. A., D. E. F. XXXX/X, vošiel do bytového domu na X. G., kde býva poškodená A. H., nar. XX.XX.XXXX dôchodkyňa, ktorá sa pohybuje za pomoci dvoch bariel, byt si otvoril kľúčom, ktorý bol odložený pod kvetináčom na chodbe pred dverami jej bytu, následne neoprávnene vošiel do bytu až do izby poškodenej, ktorá v tom čase sedela na posteli a pozerala televízor, pristúpil k nej a začal ju neznámym tupým predmetom a päšťami opakovane udierať do oblasti hlavy a rúk, v dôsledku čoho poškodená padla na posteľ, prosila a kričala, aby ju už neudieral, pričom obvinený prestal až vtedy, keď poškodená predstierala zmdlenie alebo stratila vedomie, následne obvinený prehľadal celú izbu a aj ostatné miestnosti bytu, pričom nič cenné nenašiel a nič neodcudzil a z bytu odišiel a obvinený útokom spôsobil poškodenej zlomeninu spodnej a bočnej steny ľavej očné, zlomeninu čelustnej dutiny s minimálnym posunom úlomkov, viacpočetné tržno-zhmoždené rany hlavy v temenno-záhlavno-spánkovej oblasti obojstranne, tržnú ranu v okolí ľavého oka, zlomeninu dolného konca pravej lakťovej kosti s posunom, ktorá si vyžiadala operačné riešenie, zlomeninu hlavičky 4. a 5. zápustnej kosti vľavo s miernym posunom úlomkov, zlomeninu krčka 4. zápustnej kosti vpravo s miernym posunom úlomkov a zlomeninu bázy 5. zápustnej kosti vpravo s miernym posunom úlomkov s dobou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života 10 týždňov.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. pri nezistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zák., zistení priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov so zaradením podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 os. 1 písm. a/ Tr. zák. mu bol súčasne uložený trest prepadnutia vecí – mobilného telefónu Pelitt, typ Pelitt Stone a bolo rozhodnuté, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. mu bolo uložené ochranné liečenie protialkoholické a protitoxikomanické ambulantnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky a podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. mu bola uložená povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy, tieto preukazovať probačnému a mediačnému úradníkovi, osobne sa mu hlásiť v lehote ním určenej a vopred mu oznamovať vzdialenie z miesta bydliska.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení odvolanie čo do výroku o vine a treste. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný prostredníctvom obhajcu uviedol, že skutok nespáchal, je nevinný a v spise sa nenachádza žiadny jednoznačný a nespochybniteľný dôkaz o jeho vine. Zdôraznil, že svedok I. E. ho nemohol vidieť, keďže tam nebol, klame, pričom sám vedel, kde má poškodená odložený kľúč, ako i o tom, že svedkovia J. H. a I. A. išli preč. Taktiež nebola nájdená zbraň, ktorou mal útočiť a ani uvedený svedok I. E. netvrdil, že mal niečo v ruke, keď ho videl, pričom nákrčník sa mal nachádzať na chodbe celý čas od spáchania skutku, teda od XX.XX hod. až do XX.XX hod. nasledujúceho dňa, kedy bola vyhotovená fotodokumentácia a ohliadka a svedok I. E. musel prechádzať okolo neho s manželkou, keď išli o XX.XX hod. do mesta. Pokiaľ ide o výsluchy svedkov K. B. a I. L., títo neboli na hlavnom pojednávaní vypočutí a nehovorili pravdu. Boli zrejme motivovaní spoločnou dohodou so svedkom I. G., ktorý podmieňoval svoju výpoveď získaním výhod.

Navrhol zrušiť napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a vec vrátiť súdu I. stupňa na doplnenie dokazovania a následne ho oslobodiť, keďže v spise sa nenachádza žiaden listinný dôkaz, ktorý by preukazoval jeho vinu a celé konanie voči nemu je účelové.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor písomne nevyjadril.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí pred krajským súdom zotrval na písomných dôvodoch odvolania a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu, tomuto vec vrátiť na doplnenie dokazovania v zmysle písomne podaného odvolania. Alternatívne navrhol obžalovaného spod skutku oslobodiť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí pred krajským súdom uviedol, že zotrváva na podanom odvolaní ako i dôvodoch v ňom uvedených a konštatoval, že je nevinný, skutok nespáchal a žiadal rozhodnúť tak, ako uvádzal jeho obhajca.

Zástupca krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konštatoval, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny, keďže súd I. stupňa sa vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami vedúcimi k záveru, ktorý sa prejavil v odcudzujúcom rozsudku, preto navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou (obžalovaným) Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o vine a treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd po preskúmaní veci zistil, že súd I. stupňa sa dôsledne vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku sú v súlade s vykonanými dôkazmi a vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver o tom, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, keďže pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na tieto v podrobnostiach len poukazuje a nad rámec uvedeného zdôrazňuje, že podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky

ako i Európskeho súdu pre ľudské práva, je súd povinný sa vysporiadať s námietkami obžalovaného relevantnými na rozhodnutie bez toho, aby zdôvodňoval všetky i nepodstatné pripomienky procesných strán.

Obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spácha uvedený čin závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe.

Podľa § 138 písm. e/, písm. f/ Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu vlámaním a ľst'ou.

Podľa § 139 ods. 1 písm. f/ Tr. zák. chránenou osobou sa rozumie osoba chorá.

Podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. prečinu porušovania domovej slobody sa dopustí ten, kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá.

Odvolačí súd sa stotožňuje s názorom súdu I. stupňa, že z vykonaného dokazovania niet pochyb o tom, že skutok sa stal, tento spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozhodnutia a súčasne bol skutok aj správne právne kvalifikovaný.

Vina obžalovaného bola napriek nespočetným námietkam zo strany obžalovaného jednoznačne preukázaná ucelenou reťazou priamych ako i nepriamych dôkazov. Skutočnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom obžaloby, jednoznačne vyplýva z výpovede poškodenej A. H. (ďalej len „poškodená“), ktorá podrobne popísala priebeh spáchania skutku, ako počula, že niekto vošiel do bytu, fyzické napadnutie ako i niekoľkonásobné rany tupým predmetom a pästami do oblasti hlavy a rúk, ako prosila o pomoc a bránila sa, až kým nezačala predstierať zmdletie a následne aj skutočne zmdlela, pričom po prebratí sa ihneď volala políciu (o čom svedčí aj záznam z hovoru na políciu na čl. 429 – 431). Súčasne potvrdila, že byt bol prehľadaný, rozhádzaný, avšak nič nebolo odcudzené, s výnimkou kľúča od bytu, ktorý si nechávali s dcérou pred bytom schovaný pod kvetináčom. O incidente následne informovala aj svoju dcéru J. H..

Obžalovaný je usvedčovaný zo spáchania predmetného skutku výpoveďou svedka I. E., ktorý počul veľký šramot z bytu poškodenej, preto vyšiel na chodbu a videl ako ide dolu schodmi obžalovaný, ktorého sa pýtal, či bol za dcérou poškodenej a on odpovedal, že áno a následne odišiel. Súčasne tento svedok v rámci rekognície na 100% opoznal obžalovaného. Napriek námietkam obžalovaného, krajský súd nemá o pravdivosti tejto výpovede dôvod pochybovať a vyhodnotiť ju ako vymyslenú. Svedok totiž vypovedal zhodne aj v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní po riadnom zákonom poučení zložiť aj prísahu a iba sama skutočnosť, že obžalovaný s jeho výpoveďou nesúhlasí neznamená, že je vymyslená.

Nepriamo je obžalovaný usvedčovaný aj výpoveďou svedkyne J. H. (dcéry poškodenej), ktorej volali príslušníci polície čo sa stalo jej matke a táto ihneď prišla do bytu, pričom na mieste zistila, že zmizol kľúč od bytu a uviedla, že obžalovaný vedel o tomto kľúči keďže v minulosti u nich párkrát bol a matka jej popísala priebeh skutku. Vo svojej výpovedi tiež uviedla, že s obžalovaným sa nestretla deň pred skutkom, ako uvádzal obžalovaný. Súčasne uviedla, že v čase spáchania skutku bola so svojím priateľom I. A., preto ani tento svedok nemohol uvedený skutok spáchať (ako tvrdil obžalovaný), napriek tomu, že mal vedomosť, kde sa nachádza kľúč od bytu. Výpoveď tejto svedkyne potvrdil tiež svedok I. A..

Ďalej je obžalovaný usvedčovaný zo spáchania prejednávaneho skutku výpoveďami svedkov K. B. a I. L., ktorí boli istý čas na izbe s obžalovaným v ústave na výkon väzby a ktorým obžalovaný povedal, že spáchal uvedenú lúpež, že si zabezpečil na to teleskopický obušok, ktorý mal použiť pri útoku na starú pani a uviedol, že ju prestal biť až keď sa prestala hýbať, následne prehľadal byt a odišiel. Súčasne im uviedol, že vedel ako sa dostane do bytu, keďže mal vedomosť od svedkyne J. H., kde sa nachádza kľúč. Uvedení svedkovia tiež tvrdili, že na tomto skutku mal byť obžalovaný dohodnutý so svedkyňou J. H., ktorá skutočnosť sa však v konaní nepreukázala a nebola ani podstatná, keďže svedkyňa v tejto veci nevystupuje v pozícii obžalovanej. Obrana obžalovaného vo vzťahu k týmto dvom svedeckým výpoveďiam, že si to mali svedkovia vymyslieť, aby získali nejaké benefity zo strany orgánov činných v trestnom konaní v ich trestných stíhaniach preukázaná nebola. Iba skutočnosť, že svedok I. G. odmietol

vo veci vypovedať, kým nezíska nejaký benefit zo strany prokuratúry, sama o sebe neznamená, že aj títo svedkovia boli motivovaní krivo vypovedať s úmyslom získať benefity. Krajský súd tiež v tejto súvislosti konštatuje, že svedkovia pred ich výsluchom zložili prisahu.

Obžalovaný je tiež usvedčovaný výsledkami znaleckého posudku kriminalistického a expertízneho ústavu, odvetvie kriminalistická biológia a kriminalistická analýza, z ktorého vyplýva, že vzorka DNA obžalovaného je totožná so vzorkou DNA nájdenou pri ohliadke miesta činu na chodbe bytového domu vo vstupnej hale zaistenej z nákrčníka čiernej farby. K obrane obžalovaného vo vzťahu k tomuto dôkazu krajský súd uvádza, že skutočnosť, že svedok I. E., ktorý mal prejsť okolo uvedeného nákrčníka okolo 22:00 hod. v daný večer aj so svojou manželkou, keď odchádzal podľa svojej výpovede z bytového domu a o nákrčníku vo výpovedi nič neuviedol, pričom nákrčník bol zaistený až v rámci ohliadky miesta činu o 00:30 hod., neznamená, že sa tam nákrčník nenachádzal. Iba mu možno svedok neprikladal žiadny dôraz, ani sa ho na to nikto nepýtal a okrem uvedenej skutočnosti svedok I. E. označil za páchatel'a tohto skutku ako obžalovaného menom a priezviskom až dňa 09.06.2024, t. j. až po vykonaní zápisnice a ohliadky miesta činu. Okrem toho bolo v konaní preukázané, že nákrčník bol zaistený zákonným spôsobom, a preto nie je dôvod pochybovať, že by mohla byť vzorka DNA obžalovaného na uvedenom nákrčníku získaná nezákonne. K tomuto dôkazu bola tiež vypočítaná na hlavnom pojednávaní spracovateľka znaleckého posudku Ing. Veronika Nemcová.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného, že v čase spáchania skutku sa mal nachádzať na sídlisku v C. A. za panelákom spolu s ďalšími osobami, je potrebné uviesť, že jeho výpoveď je v rozpore s výpoveďami týchto osôb, keďže svedkovia A. M., A. B. a I. N. mu ním deklarované alibi neposkytli, naopak uvádzali, že obžalovaný s nimi síce v daný večer bol vonku, avšak nezdržoval sa tam po celý čas, viackrát prišiel a odišiel. Okrem toho sa nepotvrdila ani výpoveď obžalovaného, že sa tam mal nachádzať cca do XX:XX hod. a následne ísť domov spať a byť už neopustiť, keďže svedkyňa A. M. vypovedala, že v predmetný večer jej obžalovaný ešte pred polnocou klopal na dvere s tým, že chce požičať 10,- eur. Taktiež dáva v tejto súvislosti krajský súd do pozornosti výpis hovorov z mobilného telefónu obžalovaného, z ktorého je zrejme, že ešte v čase XX:XX hod. telefonoval.

Výpoveď poškodenej ohľadne spôsobu spáchania skutku je podporená i výsledkami znaleckého posudku znalca MUDr. Mirona Frajku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie úrazová chirurgia, ktorý konštatoval, že pri incidente boli poškodenej spôsobené zranenia spočívajúce v zlomenine spodnej a bočnej steny ľavej očné, zlomenine čeľustnej dutiny s minimálnym posunom úlomkov, viacpočetné tržné zhmoždené rany hlavy v temenno-záhlavno-spánkovej oblasti obojstranne, tržnej rany v okolí ľavého oka, zlomenine dolného konca pravej lakťovej kosti s posunom, zlomenine hlavičky 4. a 5. záprstnej kosti vľavo s miernym posunom úlomkov, zlomenine krčka 4. záprstnej kosti vpravo s miernym posunom úlomkov a zlomenine bázy 5. záprstnej kosti vpravo s miernym posunom úlomkov, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia a závažné obmedzenia v obvyklom spôsobe života po dobu 10 týždňov. Znalec tiež potvrdil, že tieto zranenia boli spôsobené opakovanými údermi do sediacej a neskôr ležiacej poškodenej tupým predmetom, najpravdepodobnejšie pästami útočníka do hlavy a tváre poškodenej. Uvedené zranenie posúdil ako stredne ťažké.

Krajský súd v rámci hodnotenia vyššie uvedených dôkazov poukazuje aj na závery znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Kataríny Romsauerovej, podľa ktorých bola obžalovanému diagnostikovaná dissociálna porucha osobnosti a porucha psychiky a správania zapríčinená užívaním viacerých psychoaktívnych látok kombinovaná závislosť od alkoholu a metamfetamínu a porucha disocálnych rysov. Porucha osobnosti je celoživotná a prejavuje sa u neho nedostatočným rešpektovaním spoločenských noriem, absenciou empatie, nízkou toleranciou k frustrácii a nižším prahom pre uvoľnenie agresivity s tendenciami presúvania viny na iných, pri súčasnom zachovaní schopnosti ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho protiprávnosť. Uvedené duševné poruchy nemali u obžalovaného za následok narušenie kontaktu s realitou. Vzhľadom na tieto poruchy znalkyňa odporučila uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Taktiež zo znaleckého posudku znalkyne Mgr. Martiny Klubertovej z odboru psychológie vyplynulo, že osobnosť obžalovaného je simplexná, abnormne štruktúrovaná so známkami dissociálnej poruchy, závislá od psychoaktívnych látok s plochou a egocentrickou emotivitou, s absenciou vyšších citov, instabilnou toleranciou, pričom najdôležitejším sú pre neho vlastné záujmy a využívanie vzťahov vo svojej

prospech. Nie je adekvátne začlenený do spoločnosti, je nezodpovedný, egocentrický a je možné u neho situačné agresívne správanie, pričom nebola zistená prítomnosť depresie iba závislosť od alkoholu a pervitínu. Súčasne konštatovala vysokú tendenciu k presúvaniu viny na iných, neschopnosť poučiť sa z predchádzajúcich trestnoprávných následkov, nestály partnerský život a neschopnosť udržať si prácu a vyrovnať finančné záväzky. Súčasne zistila sklony k tendencii vnášať do reality vysoko subjektivistické prvky a prezentovať sa v lepšom obraze k získaniu výhod.

Na základe všetkých vyššie uvedených dôkazov bolo dostatočne preukázané, že skutok sa stal, má znaky žalovaného trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný použil proti poškodenej násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, ktorý úmysel je evidentný zo skutočnosti, že predmetný byt bol celý prehľadaný a vyplýva to i z výpovedí svedkov K. B. a I. L..

Súčasne bolo preukázané naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa ods. 2 tohto ustanovenia písm. c/, t. j., že skutku sa dopustil závažným spôsobom konania podľa § 138 písm. e/, písm. f/ Tr. zák., t. j. vlámaním a ľstou a na chránenej osobe. Krajský súd tu konštatuje, že bolo preukázané, že obžalovaný vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným preniknutím uzamknutia, ľstou, keď predmetný byt neoprávnene odomkol s použitím kľúča, využívajúc vedomosť, že tento sa nachádza pod kvetináčom pred bytom (§ 122 ods. 4, ods. 6 Tr. zák.). Súčasne bol naplnený aj kvalifikačný znak podľa § 188 ods. 2 písm. d/ Tr. zák., t. j. spáchanie skutku na chránenej osobe, v danom prípade s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. f/ Tr. zák., teda osobe chorej, keďže v konaní bolo preukázané, že poškodená bola zdravotne postihnutá, chodila o dvoch barlách, ktorá skutočnosť bola obžalovanému známa z minulosti, keďže sa priatelil s dcérou poškodenej a s poškodenou sa už predtým stretol práve v predmetnom byte, pričom toto fyzické ochorenie poškodenej obžalovanému umožnilo spáchanie trestného činu, keďže obžalovaný vedel, že v dôsledku telesného postihnutia poškodenej môže očakávať menší odpor, čo využil.

Taktiež bola konaním obžalovaného naplnená skutková podstata podľa § 188 ods. 3 písm. a/ Tr. zák., keďže došlo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví poškodenej, ktorá skutočnosť vyplýva zo znaleckého posudku znalca A. A. O. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie úrazová chirurgia, ktorý konštatoval, že pri incidente boli poškodenej spôsobené zranenia, ktoré si vyžiadali dobu liečenia a závažné obmedzenia v obvyklom spôsobe života spočívajúce v hospitalizácii, následným šetrením rán pred vodou a nečistotami v trvaní 10 dní, v založení sadrových dláh v trvaní do 6 týždňov, ktoré výraznejšie limitovalo činnosť oboch rúk pri základných životných potrebách a hygiene, pričom všetky tieto obmedzenia vrátane rozcvičovania prstov oboch rúk trvali po dobu 10 týždňov. Z tohto dôvodu s poukazom na ustanovenie § 123 ods. 3 písm. i/ Tr. zák. sa jedná o spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví, ktorou je v danom prípade porucha zdravia poškodenej trvajúca dlhší čas napĺňajúca zákonné podmienky uvedené v § 123 ods. 4/ Tr. zák., t. j. ide o poruchu zdravia, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodenej.

Súčasne obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., keď neoprávnene vnikol do obydla iného, pričom skutočnosť, že tak urobil vlámaním a ľstou je vyjadrené v kvalifikovanej skutkovej podstate lúpeže, ktorá právna kvalifikácie je prisnejšia.

Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností a vykonaných dôkazov, prihliadnuc i na odôvodnenie rozsudku súdu I. stupňa, dospel krajský súd k záveru, napriek nespočetným námietkam obžalovaného, že súd I. stupňa správne a v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a vykonané dôkazy tiež správne právne vyhodnotil a dospel k správne záveru, že skutok sa stal, tento spáchal obžalovaný a skutok aj správne právne kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1/ Tr. zák.

Krajský súd pripomína, že proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Podľa Trestného poriadku je nutné zisťovať skutkový stav vo veci, ktorý je potrebný pre rozhodnutie. Nestanovuje však žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia

dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorého súd hodnotí dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Odvolací súd preto vychádzajúc z vyššie uvádzaných dôkazov vyhodnotil skutok za dokázaný zákonnými dôkaznými prostriedkami a dospel k záveru, že ho už nie je potrebné overovať ďalšími dôkazmi.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného k obsahu a rozsahu vlastnej úvahy súdu I. stupňa o voľbe použitých dôkazných prostriedkov a námietky k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obžalovaného, krajský súd konštatuje, že to nemá za následok porušenie jeho práva na obhajobu a na spravodlivý súdny proces.

Odvolací súd na podklade množstva vyššie uvádzaných vo veci vykonaných dôkazov má za to, že tieto vo svojom súhrne preukazujú, že skutok spáchal práve obžalovaný. V otázke viny sa krajský súd stotožnil s odôvodnením súdu I. stupňa a na podporu jeho rozhodnutia doplnil napadnutý rozsudok o ďalšie vyššie uvedené úvahy, pre ktoré považuje napadnuté rozhodnutie za zákonné a spravodlivé.

Krajský súd konštatuje, že vzhľadom na preukázaný skutkový stav nevznikli dôvodné pochybnosti, pre ktoré by bolo potrebné v zmysle zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) konštatovať, že vina obžalovaného za uvedený skutok nebola preukázaná. Rovnako i procesný postup súdu predchádzajúci vyhláseniu napadnutého rozsudku prebiehal podľa zásad trestného konania a príslušných ustanovení Trestného poriadku, v ktorých odvolací súd nezistil žiadne závažné pochybenie ani porušenie práva obžalovaného na obhajobu (napriek nespočetným námietkam zo strany obžalovaného), ktorý bol po celý čas riadne zastúpený obhajcom.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku, krajský súd má za to, že obžalovaný spáchal uvedený skutok v priamom úmysle v zmysle ustanovenia § 15 písm. a/ Tr. zák., keď bolo preukázané, že chcel spôsobom v skutkovej vete uvedeným porušiť, príp. ohroziť záujem chránený týmto zákonom, čo vyplýva jednak z výpovede poškodenej, ako i zo spôsobu vykonania skutku obžalovaným.

Krajský súd preskúmaval na podklade odvolania obžalovaného aj výrok o treste napadnutého rozsudku zistiť, že súd I. stupňa dôsledne prihliadol pri ukladaní trestu na ustanovenie § 34 Tr. zák., podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, keď uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o osobné pomery obžalovaného, tento bol doposiaľ trikrát právoplatne odsúdený vždy za majetkovú trestnú činnosť. Ide o nasledovné odsúdenia:

- Okresným súdom Nitra sp. zn. 4T 28/2019 zo dňa 14.05.2019, právoplatným dňa 18.06.2019, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 80 hodín, pričom mu bol nariadený výkon časti náhradného trestu odňatia slobody v trvaní 16 dní, ktorý vykonal dňa 17.03.2023;

- Okresným súdom Nitra sp. zn. 5T 79/2021 zo dňa 09.09.2021, právoplatným dňa 08.02.2022 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a 3 mesiace, pričom mu bol nariadený výkon trestu, z ktorého bol podmienenčne prepustený s probačným dohľadom dňa 27.09.2023 s uložením skúšobnej doby na 2 roky a dĺžkou probačného dohľadu na 1 rok Okresným súdom Trnava sp. zn. 105Pp 66/2023;

- Okresným súdom Nitra sp. zn. 5T 42/2022 zo dňa 29.06.2022, právoplatným dňa 12.11.2022 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorý vykonal dňa 17.09.2023.

Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 2-krát priestupkovo prejednávaný za priestupky proti majetku spáchané v dňoch XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX. Zo správy Ústavu na výkon väzby Nitra vyplýva, že nie sú zaznamenané

negatívne prejavy obžalovaného voči príslušníkom zboru a iným obvineným, pokyny a príkazy dodržiava, pracovne zaradený nebol. Disciplinárne bol potrestaný pokarhaním dňa XX.XX.XXXX za porezanie oboch horných končatín a dňa XX.XX.XXXX za porušenie zákazu najviac dvoch nákupov za chýbajúce ústavné zvršky. Disciplinárne odmenený nebol.

Súd I. stupňa správne nezistil u obžalovaného žiadnu z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zák. (ani vedenie riadneho života s ohľadom na výpis z evidencie priestupkov a register trestov) a súčasne správne zistil dve priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. (keďže žalovaným skutkom sa dopustil dvoch trestných činov a bol už v minulosti odsúdený Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 4T/28/2019, sp. zn. 5T/79/2021 a sp. zn. 5T/42/2022).

Na základe uvedeného potom súd I. stupňa u obžalovaného pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami postupoval podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. (keď aplikoval priaznivejší Trestný zákon účinný od 06.08.2024) a pri ukladaní trestu vychádzal zo zákonnej trestnej sadzby najprísnejšieho zo žalovaných trestných činov (v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák.) uvedenej v § 188 ods. 3 Tr. zák. v rozpätí 10 až 15 rokov.

Pokiaľ súd I. stupňa uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov, t. j. pri dolnej hranici trestnej sadzby, krajský súd považuje tento trest za zákonný, spravodlivý a primeraný s poukazom aj na zabezpečenie individuálnej prevencie (náprava obžalovaného) a generálnej prevencie (ochrana spoločnosti). V tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje skutočnosť, že obžalovaný za posledných päť rokov bol trikrát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť a dvakrát priestupkovo prejednaný za priestupky proti majetku a aj prejednaný skutok bol spáchaný s finančným motívom, pričom vzhľadom na spôsob spáchania skutku možno vidieť v konaní a správaní obžalovaného určitú gradáciu. Z týchto dôvodov nezistil krajský súd splnenie podmienok v zmysle § 39 Tr. zák. na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, keďže absentujú tak pomery páchatel'a, ako i okolnosti spáchania skutku (ktoré sú skôr na príťaž), pri ktorých by bolo možné konštatovať, že účel trestu splní aj trest kratšieho trvania ako je zákonom ustanovená dolná hranica trestnej sadzby.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, tento bol správne súdom I. stupňa zaradený podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, keďže bol odsúdený za spáchanie obzvlášť závažného zločinu.

Súčasne bol správne obžalovanému uložený trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., a to mobilného telefónu značky Pelitt stone a bolo rozhodnuté, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

V zmysle ustanovenia § 76 ods. 1 a 78 ods. 1 Tr. zák. bol správne po splnení zákonných podmienok uložený obžalovanému vzhľadom aj na jeho trestnú minulosť a odsúdenie pre obzvlášť závažný zločin na trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov, po ktorom by mohol mať problém začleniť sa do spoločnosti, uložený aj ochranný dohľad, ktorý by mu mohol v začlenení pomôcť a súčasne bude slúžiť aj ako kontrola jeho vedenia riadneho života po prepustení, keďže mu bola uložená povinnosť oznamovať údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy, osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka v lehote ním určenej a oznamovať mu vopred vzdialenie sa z miesta bydliska.

Taktiež správne súd I. stupňa uložil obžalovanému postupom podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. ochranné liečenie protialkoholické a protitoxikomanické ambulantnou formou, keďže zo znaleckého dokazovania znalkyne MUDr. Kataríny Romasauerovej vyplynulo, že obžalovaný je závislý od alkoholu a metamfetamínu.

Čo sa týka škody, napriek tomu, že do tohto výroku odvolanie podané nebolo, krajský súd zistil, že poškodená spoločnosť E. C. G. si uplatnila riadne a včas v zmysle § 46 ods. 3 Tr. por. nárok na náhradu škody vo výške 4222,85 eur a ako poškodená spoločnosť bola vždy aj upovedomená o termíne hlavného pojednávania súdom I. stupňa. Súd I. stupňa na prvom hlavnom pojednávaní konanom v neprítomnosti poškodenej spoločnosti neoboznámil nárok poisťovne z prípravného konania (č.l. 426) a súčasne o tomto opomenul rozhodnúť. V dôsledku toho, že odvolanie bolo podané iba obžalovaným (t.j. iba v jeho prospech), krajský súd nie je oprávnený toto pochybenie súdu I. stupňa napraviť a priznať poškodenej spoločnosti nárok na náhradu škody.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.